

POSTANOWIENIE

13 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 13 maja 2024 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku R. B.

z udziałem G. B., M. W. i Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ulicy [...] w S.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na skutek skargi kasacyjnej G. B.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie

z 31 stycznia 2022 r., II Ca 446/21,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od G. B. na rzecz R. B. koszty postępowania
kasacyjnego w kwocie 240 (dwieście czterdzieści) zł z odsetkami
w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu
świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia
doręczenia orzeczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 7 stycznia 2021 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie po rozpoznaniu sprawy z wniosku R. B. przy udziale G. B. i M. W. stwierdził, że spadek po A. W., zmarłym w dniu [...] 2017 r. w S., ostatnio stale zamieszkałym w S., na podstawie bliżej opisanego testamentu notarialnego z 15 lutego 2017 r. nabył w całości z dobrodziejstwem inwentarza siostrzeniec R.B.

W toku postępowania apelacyjnego wywołanego apelacją uczestniczki G. B. od tego orzeczenia, do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania dopuszczono Wspólnotę Mieszkaniową Nieruchomości przy ul. [...] w S.. Postanowieniem z 31 stycznia 2022 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił apelację uczestniczki, która wniosła skargę kasacyjną, opierając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania na przyczynie kasacyjnej objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i nauki oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolę „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżąca wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne na gruncie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. dotyczące kwestii: czy, a jeżeli tak, to w jakim zakresie, sąd orzekający jest władny wkraczać w sferę wiedzy specjalistycznej przy dokonywaniu oceny dowodu z opinii biegłego

W nawiązaniu do tak sformułowanej przyczyny kasacyjnej należy przypomnieć, że istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd

Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju prawa i orzecznictwa oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Skarżący powinien sformułować to zagadnienie w sposób przyjęty przy przedstawianiu przez sąd powszechny zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy; przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości, wykazać zasadność preferowanego sposobu jego rozstrzygnięcia, a także wadliwość rozwiązania przez Sąd drugiej instancji postawionego problemu prawnego w sposób rzutujący na wynik sprawy.

Skarżąca nie spełniła opisanych wyżej wymagań. Trafność dokonanej przez Sądy orzekające oceny dowodów oraz poczynione w jej następstwie ustalenia faktyczne pozostają poza granicami kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym (zob. art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), a zatem rozstrzygnięcie przedstawionej kwestii nie ma znaczenia dla wyniku sprawy. Ubocznie zatem tylko należy przypomnieć, że dowód z opinii biegłego podlega ocenie sądu zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., podobnie jak inne środki dowodowe, a szczegółowe kryteria tej oceny zostały doprecyzowane w judykaturze i piśmiennictwie. (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 20 marca 2014 r., II CSK 296/13; z 20 stycznia 2015 r., V CSK 254/14 oraz z 19 stycznia 2024 r., II CSKP 865/22). Sporna kwestia czy testator pozostawał w chwili sporządzenia testamentu notarialnego z 15 lutego 2017 r. w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli z powodu stanu zdrowia, jest kwestią z zakresu faktów. Sądy *meriti* ustaliły na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym dowodu z opinii biegłego lekarza psychiatry, uznanej przez za miarodajną, że testator był poczytalny, co stanowi wiążące Sąd Najwyższy ustalenie faktyczne.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. O kosztach postępowania orzekając na podstawie art. 520 § 3 zd. pierwsze w zw. z art. 398²¹ k.p.c. oraz § 8 ust. 1 pkt 3 w zw. z 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1935).

[SOP]

[ms]